

Alaró

noves i parers

PREMSA
CORONA

revista mensual d' informació local

Cine Parroquial

Alaró
días 18, 9 noche, día 19, 4 tarde y
9 noche y día 20, 9 noche, Marzo, 69.

Dos superproducciones de primerísima
calidad.

ROMEO Y JULIETA

La película que Vds. admirarán y
recordarán durante mucho tiempo.
Interpretado por la pareja más joven
del cine

* Imatge de l'antic Cine
Parroquial

* Senyalització de
l'autopista: Consell / Santa
Maria / Alaró

* Retorn al passat a través
de l'arqueologia: quan la
terra es remou.

INDEX

INFORMACIÓ LOCAL

- S'escorxador _____ 4
- Precintat un local
d'aparcaments al «Camí
de Ses Barreres» _____ 5
- Academia de música
d'Alaró _____ 6
- Inauguració del nou tram de
l'autopista _____ 7
- El cantó i Zatropeck _____ 8

REPORTATGE

- Anar al cine a Alaró _____ 9
- Quan la terra es remou _____ 11

PARER

- Erotisme telefònic _____ 14

MÓN NATURAL

- Els itineraris, un recurs
d'educació ambiental _____ 15

PERRUQUERIA

- Prevenció de la caiguda del
cabell _____ 17

ESPORTS

- Futbol _____ 18
- Basquet _____ 20

SOCIETAT

- Naixements, matrimonis
i defuncions _____ 21

LLIBRES

- Llibres _____ 22

PEBRE DE CIRERETA

- Pebre de cirereta _____ 23

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
OCB Delegació d'Alaró.
C. Pintat, 9 — 07340 Alaró

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal

Joan Amengual i Agulló

Mercè Amengual i Agulló

Margalida Simonet i Riera

Julio Ranceda i Calvete

Magdalena Gomila i Fonollar

Rosa Mª Deyá i Simonet

Col·laboradors/es:

Francesc Coll

Miquel Llinàs

Catalina Simonet

Andreu Vidal

Catalina Mª Company

Antoni Vallespir i Bonet

Carme Martorell i Gelabert

Joan Bassa i Vallorí

Dingú

Grup Excursionista

Grup d'Espelcologia

G.O.B. Alaró

Mestresses de casa

Grup de la 3ª Edat

Fotografia:

Andreu Quintana

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.

Passeig Ferrocarril, 1

Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

El passat mes d'agost, l'Ajuntament d'Alaró va concedir una subvenció de 500.000 pessetes al club de futbol UD Alaró.

Un fet que ens sorprèn en aquesta decisió és que no existeix formalment cap sol·licitud de subvenció presentada per aquesta entitat esportiva i, en conseqüència, no sabem amb quina finalitat s'utilitzaran aquests doblers.

La manera més habitual d'actuar per part d'una associació que pretén rebre una subvenció d'una institució pública és mitjançant la presentació d'una instància explicant i justificant una previsió de despeses que motiven precisament la sol·licitud de la subvenció.

Però el club de futbol sembla que té **cera del corpus** i no ha de menester seguir els procediments legals o administratius pertinents.

Segurament d'aquesta subvenció en parlaren a la barra d'un cafè un regidor de l'Ajuntament i un directiu del club tot prenent unes copes que pagà, naturalment, el directiu.

Això, pensam, no és seriós, a més d'esser un agravi i un desprecí a les altres associacions i entitats del poble, a les quals es va fer presentar un pressupost per tal de poder prendre part en el repartiment de subvencions per després quedar tot un no res.

Aquest fet ha demostrat, en definitiva, que les intencions de l'Ajuntament fa uns mesos respecte a la reglamentació de la concessió de subvencions va ser un engany i una pèrdua de temps. I, si no és així, ja em direu on hi ha el fruit d'aquelles reunions o senzillament per què acabaren a la francesa.

NOM I LLINATGES

ADREÇA: Núm.:

POBLACIÓ: D.P.:

SUBSCRIPCIÓ ANUAL ☐ 2.200 pts. Alaró
☐ 2.700 pts. Resta de l'estat
☐ 4.500 pts. Estranger

CARTA D'ORDRE AL BANC O CAIXA D'ESTALVIS

BANC O CAIXA: AGÈNCIA:

ADREÇA: POBLACIÓ:

NÚM. C/C: NÚM. LLIBRETA:

Distingits senyors:

Els agrairé que, fins a nova ordre, vulguin atendre amb càrrec al meu compte els rebuts que els siguin presentats per l'Obra Cultural Balear - Delegació d'Alaró corresponent a la meua subscripció a la revista Alaró, Noves i parers.

TITULAR DEL COMPTE

ADREÇA POBLACIÓ

(Signatura)

..... d. 199

S'escorxador: futur museu d'història industrial?

Segons un anunci fet durant les passades festes de Sant Roc, Alaró podria esdevenir seu d'un futur museu d'història industrial. Aquesta informació es va fer pública en el pregó que pronuncià Carles Manera, professor d'història a la UIB, el qual va anunciar les negociacions que es mantenen amb l'Ajuntament.

Sembla ser que el futur projecte museístic tendria com a ubicació l'edifici de l'Escorxador, de propietat municipal. Cal recordar que avui en dia l'Escorxador es troba inutilitzat per a les seves funcions malgrat una reforma feta per dotar-lo de la infraestructura que necessitava segons la normativa vigent en aquells moments.

Per tal d'adequar l'edifici com a museu s'hauran de realitzar diverses obres. Segons el regidor de Cultura, Pep Vert una de les possibilitats que s'estan estudiant és la d'aixecar una cúpula de vidre en el pati central de l'edifici. D'aquesta manera a més de guanyar lluminositat s'augmentaria el volum aprofitable. En aquests moments l'aparellador municipal ja està treballant sobre un croquis del que pot ésser el museu. La següent fase serà la de cercar fonts de finançament al projecte, en Pep Vert no descarta cercar un esponsoritzador privat de cara a una major viabilitat econòmica del museu.

El Centre d'Estudis d'Història Industrial, del qual forma part l'esmentat professor universitari, Carles Manera, és l'impulsor del museu. L'entitat ja

S'Escorxador, un possible museu d'història natural.

compta amb un remarcable fons tant documental com material sobre la història industrial illenca que seria aportat al museu. L'exposició que baix el títol «La industrialització a Mallorca» es va presentar durant el mes d'agost a la Casa de Cultura constituïria així un petit preludi del que pot ésser un museu d'aquestes característiques. La intenció dels impulsors és la d'especialitzar-lo en petits espais industrials de

l'àrea mediterrània.

L'interès per que Alaró es convertís en seu d'un futur museu d'història industrial sobrepassa a l'interès purament local, doncs vendria a omplir un buit en el panorama museístic de les Illes. A més a més es recuperaria per a usos públics un espai com el de l'Escorxador, així com una part del patrimoni industrial del poble, malauradament oblidat.

T'INTERESSA ESTUDIAR ANGLÈS, VIATJAR A ANGLATERRA...

En un col·legi acreditat, de renom, reconegut internacionalment...

T'OFEREIX:

- *Cursos nous cada mes per a totes les edats i per a tots els nivells.
- *Titulació per a tots els nivells.
- *Excursions i visites culturals.
- *Preus econòmics: desplaçaments, allotjament, cursos, etc.

ÉS UNA BONA OPORTUNITAT PER A TU!!!

MÉS INFORMACIÓ: Ana Reith (professora titulada. Universitat de Londres). Tel. 87 92 55.

Precintat un local d'aparcaments al «Camí de ses Barreres»

El passat mes de juliol l'Ajuntament d'Alaró va decretar el tancament dels aparcaments subterranis d'una finca de pisos del Camí de ses Barreres. Aquesta decisió va ser motivada per les diferents denúncies que havien arribat a l'Ajuntament en relació a l'estat en que es trobaven els esmentats aparcaments. Segons les nostres informacions encara que feia tres anys que hi entraven cotxes, el local no estava condicionat ni legalitzat com aparcament, cosa que va fer mobilitzar els compradors d'aparcaments i els veïnats dels pisos donats els perills que pot suposar l'aparcament de més de 70 vehicles sense cap mesura de seguretat (sortida d'emergència, extintors,...).

Encara que sembla que la intenció

Al soterrani d'aquesta finca es troben els polèmics aparcaments.

dels promotors és acondicionar el local i tramitar la seva legalització com aparcament, per causa de problemes interns de la promotora, s'estan retrassant els corresponents permisos.

Mentrestant els propietaris dels aparcaments continuen amb els seus cotxes al carrer després de dos mesos del tancament.

FERRETERIA D'ALARÓ DROGUERIA

**Dr. Jaime Colom, 38 - Tel. 51 04 86
ALARÓ (Mallorca)**

BAR RAMON
HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

G U I L L E R M O
DE LA FUENTE
F O T O G R A F O

REPORTATGES

Joan Alcover, 14-A Tel. 14 00 96 SANTA MARIA

Motoristes que compleixen la normativa

Naturalment, ja no és necessària l'ombra dels pins ni la de les alzines a l'hora de circular per una carretera o un camí qualsevol. El casc és la defensa que no es pot anomenar de cap de les maneres —perquè va més enllà de la moralitat— i és un ajut diví —perquè ve de dalt— i totes les coses que ens aconsellen, recomanen i imposen, com que són per al nostre benestar, s'han de fer. Al cap i a la fi, hem de reconèixer que no tenim prou matèria grisa per sobreviure —ni tan sols per poder-ne aprendre—. Aquesta disposició, tan senzilla, emmarca contínuament la vida dels homes i de les dones que viuen en societat. El que passa és que hi ha societats que han arribat a un punt tan alt de civilització que potser han oblidat el respecte i la convivència humanes. Els dirigents d'aquest país, i no em refereixo només als polítics, sinó a qualsevol cervellet que pugui disposar per damunt dels altres, ens setgen per tots els costats. Primer, és un dir que fos primer, però em veig amb l'obligació de posar principi allà on no n'hi ha, va ser la llei Corcuera —i ja em sap greu haver-la esmentat—; després, una infinitat més; i ara, el casc. La llei del casc que protegeix cervells que «algú», per altra banda, vol que no siguin utilitzats. Llavors, perquè s'han de protegir cervells als quals s'ha prohibit de desenvolupar-ne la intel·ligència?

Per una banda, és pràcticament impossible detenir el procés de civilització al qual ha arribat la nostra societat i, per l'altra, cal plantejar-se qui voldria renunciar-hi. El procés de civilització no és propietat d'un ni d'uns quants, ens inclou a tots, i no s'exclou ningú del projecte. Ens podem amagar dins la nostra closca particular provar d'oblidar-ho tot, continuar el nostre solitari camí i veure iròniques escenes del destí d'homes amb casc de colors, de mil formes diferents. Jo no tenc la resposta —per si a algú se li ocorre de demanar-mela— i, seriosament, tampoc no sé si estic disposada a renunciar, ni tan sols si és possible renunciar. Qui ho sap?

Carme Bennàssar

Acadèmia de Música d'Alaró

El passat dia 4 d'Octubre tengué lloc la inauguració de l'Acadèmia de Música d'Alaró sota la direcció de Maria Rosa Virto de la Fuente.

Aquest centre impartirà estudis de música tant per aficionats com per a tota aquella gent que es vulgui dedicar professionalment a la música.

Les especialitats simfòniques són les següents: Piano, Violoncel, Guitarra, Flauta Travessera i Flauta dolça.

Complementades com és clar amb classes de Llenguatge Musical de Solfeig i Cant Coral.

Altres activitats seran uns Cursos per a adults (a diferents nivells) d'introducció a la música, classes de piano per aficionats, classes de guitarra per aficionats; classes de reforç tant de l'ensenyament dels Col·legis com del Conservatori.

A més es té previst la realització d'audicions, de petits concerts i amb el temps la formació d'un conjunt instrumental.

Els períodes d'inscripció foren els dies del 24 al 30 de Setembre de les 16'00 h., a les 20'00 h.

Passat aquest plaç la matrícula es farà a les dependències de l'Acadèmia que seran a l'Escola Graduada Vella.

Tintoteria i bugaderia SA NETEJA

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

TALLER DE XAPA I PINTURA

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

Inauguració del nou tram de l'autopista

Depressa i a la correguda el passat 4 de setembre es va inaugurar un nou tram de l'autopista Palma-Inca. Concretament des de Marratxí fins a Consell. La precipitació per a inaugurar aquesta nova via de circulació ha motivat que l'estat de la capa asfàltica sigui defectuosa amb gran quantitat de metres en els que el pis és molt irregular. I tampoc han tengut temps de sembrar les plantes que previsiblement han d'ocupar l'andana central que separa les dues vies.

La conseqüència més directa pels habitants del nostre poble ha estat la reducció del temps en el viatge entre Alaró i Ciutat a causa de la major velocitat que es pot arribar a anar a una autopista. També, a partir d'ara, ens estaviarem els embossos i les llargues caravanes que es produïen a l'antiga carretera Palma-Inca quan atravesava Consell o Sta. Maria.

Malgrat tot això, l'actual accés des de Consell a l'autopista, així com el desviament que s'ha d'efectuar per entrar a aquest poble, és molt perillós.

La Conselleria d'Obres Públiques ens ha informat que aquests inconve-

nients són provisionals i que es resoldran quan es construeixi el nou tram d'accés des d'Alaró, obra que es farà simultàneament a la construcció del darrer tram de l'autopista que arribarà fins a Inca i que s'inaugurarà pròximament.

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

Es Cantó i Zatropeck

Fàbrica on s'ha instal·lat el Cafè-Teatre Zatropeck.

Imatge des Cantó-Cas Fusteret

Els dies 10 i 17 de Setembre varen esser les dates elegides per inaugurar els dos nous bars del poble.

El primer en fer-ho va esser l'anomenat Es Cantó —Ca's Fusteret—, que estarà obert durant tot el dia. El local es troba dividit en dues parts i per aquesta raó hi ha dues barres (diuen que una pels més «carrosses» i l'altre pels «moderns»).

El Dijous següent li va tocar el torn al Cafè Teatro Zatropeck que es el nom d'un ambiciós projecte que ha estat realitzat a una antiga fàbrica de la Placeta del Rosari. El local és molt gros i en ell podem trobar una llarga barra, un escenari, butaques i finalment un lloc on es va poder admirar un exposició del fotògraf Guillermo De La Fuente; a més, la inauguració va contar amb una representació teatral. Zatropeck és

un lloc diferent a la resta de bars del poble i prova d'això és que un dels seus objectius espodera organitzar actuacions musicals, representacions i exposicions.

Els hi desitjam molta sort a n'aquests nous locals i esperam que la gent d'Alaró tengui temps (i doblers) per anar per tots els bars que hi ha al poble.

• Lymphdrainage •

MANUELLE

NACH DR. VODDER

• KOPENHAGEN •

ORIGINALMETHODE
„LYMPHATICA“

ESPERANÇA

TERÀPIA I ESTÈTICA
LINFODRENATGE MANUAL
MÈTODE VODDER

C/ de Sant Roc, núm. 28
Tel.: 51 02 82
ALARÓ (Mallorca)

La Protectora Cafè

1923
Alaró

Pel forat del pany

«Anar al cine a Alaró: entre l'oblit i la memòria»

Els llums de la sala s'han apagat, el renou de les patatilles cruixint entre les dents dels infants i adolescents trenca el màgic silenci, i un raig grouenc surt disparat des de darrera projectant les primeres imatges -a penes entrevistes- de la pel·lícula. Aquests segons assenyalen l'inici del ritual del cinema; i com si fossin nins davant la foganya escoltant les rondalles de la padrina, així, l'alè dels espectadors restarà suspès en la tèbia foscor de la sala, a l'espera de la història que -si hi ha sort- els hi deixarà bocabadats durant una hora i mitja.

Quants d'anys fa que no vivim aquests meravellosos moments a Alaró? És ben cert que a Ciutat n'hi ha encara sales de cine i, malgrat la crisi del cinema i el descens d'espectadors, hom pot veure de vegades bones i divertides pel·lícules; però, també és cert que, més d'un pic, ens vendria molt de gust anar al cine aquí, al poble.

Tanmateix, generacions d'alaroners han gaudit del cinema i aquest fou, sens dubte, important a les seves vides. L'empremta que aquest nou art ha anat deixant en els records dels alaroners, en les seves idees i fins i tot en les seves accions, no s'haurien d'extingir amb els seus protagonistes, encara que només fos perquè ja forma part de la nostra petita història, de la memòria col·lectiva.

Tot va començar aquell famós any del 1901, quan en Gaspar Rosselló va dur la llum elèctrica a Alaró. Va ser llavors quan el cinema va fer acta de presència al nostre poble. Les sessions, dominicals, tenien lloc a la fàbrica de Can Bella, i eren molts els ciutadans que pujaren fins a Alaró per tal de veure aquesta nova meravella. En morí l'aventura de l'electricitat va morí també l'aventura del cinema. Ignoram tot pel que fa a les pel·lícules d'aquelles glorioses sessions, però és molt probable que les cintes pioneres del Cinema, les dels germans Lumière, foren vistes pels nostres avantpassats més

Casal Parroquial. Lloc on antigament es passaven pel·lícules.

propers.

En Toni de Ca Na Peña, «taquillero» durant molt d'anys -i ara en té 83- ens deia que ell havia sentit dir, quan era un infant, que una pel·lícula que va entusiasmar i espantar alhora a tothom va ser una d'un tren que semblava fugir de la pantalla cap a la sala. Per molt que només fos una llegenda, la visió a Alaró de les primeres pel·lícules -els obrers sortint de la fàbrica, el tren sortint de l'estació- mereixeria ser veritat.

El cinema va reixir, però, i el 1925 un grup de devers 30 persones varen constituir «Cine, Sociedad Instructiva» per a l'explotació d'una sala al Casino; ben aviat, el 1929 es fundà el «Cine Nuevo» a Can Comas. És el temps daurat del cinema mut; més enllà de l'encís de les imatges en moviment, el buit del silenci era omplert per un piano i un violí: en Guardiola, el vell de can «Rotget» substituït per na Maria de l'Orgue, i en Mateu Parets. Les butaques, on s'asseien els més estufats, costaven 60 cèntims, a general en pagaven 40; els al.lots s'asseien a uns bancs. Fruit de la mentalitat de l'època,

els capellans desaconsellaven enèrgicament a les dones d'anar al cine, que ja era vist com a font de pecats, la qual cosa, una vegada més, feia l'espectacle més atractiu.

No tenim dades exactes de l'arribada del cinema sonor, però devia ser pels voltants del 1931 o 1932. Desconeixem quina va ser la primera pel·lícula sonora projectada a Alaró, així com la reacció dels espectadors, encara que -ho podem assegurar sense por a errar- no seria massa diferent de la sorpresa i l'entusiasme produïts arreu del món. De fet, el 1936 se'n va inaugurar un altre cine, el «Juventud», l'únic obert durant els anys quaranta, passada la guerra d'Espanya. En aquells anys de misèria i foscor, el cinema va ser l'aliment per a la imaginació de moltes persones; va ser llavors -quan el no-do era d'exhibició obligatòria, la censura no deixava passar res que fes pudor de llibertat de pensament, de costums, etc.- va ser aquesta època en que varen començar a sorgir els afeccionats al cinema: una petita finestra des de la qual guaitar el món exterior.

El 1955 s'inaugurà el «Cine Fantasio» -on ara hi ha una empresa de construcció-, propietat del solleric en Miquel Marquès, i s'encarregaven en Jaume i Miquel Reinés, en Jaume «Rei» Pizà i en Llorenç «Mariné», en Rafel «Primes» i Pep Lladó, Toni «Raió» i en Biel «Bacallà» Bennàssar, un gran i entranyable enamorat del cinema.

El Cap de Cabina, en Rafel «Primes», que va començar d'ajudant ja a l'infantesa, ens explica que la temperatura dins la cabina de màquines era molt alta, ja que feien servir l'arc voltàic, que era alimentat per un alternador mogut per motor de gas-oil, i posteriorment elèctric, a més de les llanternes amb carbó. Una vegada, ens diu, un dissabte de Sant Miquel, mentre projectava «Cartas a mi amada», hi ha va haver un incendi a la sala de màquines, per sort sense greus conseqüèn-

cies. La sala, espaiosa, no bastava per a tots els espectadors que gosaren a veure les més exitoses pel·lícules, com ara «Escuela de Sirenas», afegint-se cadires dels veïnats i havent-hi gent dreta pels laterals, o, més tard, «Ben-Hur», «Los 10 Mandamientos», «El Último Cuplé» i «La Violetera».

Era l'any 1962 quan se'n va obrir una sala d'estiu, la «Pista Vic», davant la Fusteria Horrach. El propietari era en Perico «Moix» i el director en Bartomeu «Pruna» Quetglas, campaneter, el qual havia de dur les cintes d'Alaró a Campanet i Búger, en bicicleta. Els estius alaroners varen guanyar un lloc més per fruit de les nits mediterrànies; els al.lots feien gresca, els joves enamorats aprenien a besar i els grans trobaven qualche cosa més que el bar i les xerrades de futbol.

Mentrestant, al Casal, local pertanyent a una comunitat de frares que el cediren a la Parròquia, el vicari Amorós, feia sessions de cine en format de 16 mm., amb pel·lícules d'un major interès cinematogràfic. Aquestes funcions foren el gresol del «Cine Parroquial». L'ecònom, autèntic afeccionat al cinema, era conegut entre els distribuïdors de Palma com el vicari 3R pel seu cel en oferir pel·lícules interessants, polèmiques. Aquí hem de recordar les classificacions de la Censura, obligatòria per a l'exhibició a Espanya, que eren així: 1 i 2, per a tots els públics (cintes «blanques», sense obra de cap casta); 3, per a majors d'edat (21 anys els homes, 23 les dones); 3R, per a majors «con reparos» (morals i polítics), i 4, «Gravemente peligrosa» (per a l'ànima dels espectadors). Naturalment, els criteris eren rígids i més que restrictius -érem a la Dictadura franquista- havien arribat a tallar seqüències senceres, canviaven els diàlegs i, fins i tot, alteraven els guions: és famósíssim el succeït a «Mogambo», fent aparèixer com a incest la relació entre una dona i el seu amant, quan la Junta de Censura transformà el dit amant en germà de la dona.

Aquest vicari emprenedor, en Miquel Amorós, va morir en accident de trànsit a la cruïlla de Campanet, en un biscúter amb el que hi anaven els seus cunyats. El «Cine Parroquial» va ser

«Pesquins» (El espía que surgió del frío. Kartum).

dirigit, després de la desaparició del vicari, per en Biel Rebassa i en Toni Ripoll «Toi», i varen inaugurar amb «La Jauria Humana». Les màquines d'aquesta sala eren ja modernes, en Toni Ripoll va fer instal·lar aire acondicionat i va millorar la sala, i se projectaven pel·lícules com ara «Accident», «Quién teme a Virginia Wolf», «2001», etc. D'aquells temps, en Toni Ripoll se'n recorda de'n Jaume «Rei», en Pep «Fassà», en Joan «Llejiú» i en Xesc «Tronxo», a més de l'estimat Biel «Bacallà». Allò va ser un altra època bona, veient-se a Alaró moltes pel·lícules tot just a continuació de Palma, i se'n va donar el cas d'estrenar-se «Vidas Rebeldes», com a primícia a tot Mallorca, a la «Pista Vic».

Un temps, se'n feren sessions de cine «S», ja sabeu, aquell que semblava una cosa i ben bé no era la mateixa -la Censura havia aflluixat la corda, però encara estrenyia-. La major part dels espectadors d'aquestes sessions eren matrimonis, i hom pot pensar que varen conèixer molt i molt dels cossos humans i les seves inter-accions: mai, és tard per aprendre-hi, i a més, la variació enriqueix, sens dubte.

També hi va haver teatre al «Cine Parroquial»; en Toni Ripoll recorda especialment «La Mordaza» i, varen cedir el local per a les festes dels cos dos col·legis, i se'n varen fer concerts de «Els Valldemosa», Maria del Mar Bonet i Tomeu Penya.

Malauradament, la televisió, els canvis socials i la facilitat de transports, entre d'altres factors, varen alleugerar tira-tira l'assistència a les sales de cine. Quan el video va aparèixer al mercat, les sales varen tancar. Primer ho va fer el «Fantasio» i més tard, en farà devers 8 anys, el «Cine Parroquial». Sembla ser que en aquest darrer encara es conserva la maquinària i d'altres objectes, en un estat del qual ho desconexim tot.

Seria bona cosa averiguar com i què hi ha endins. Potser un pic assabentats, podríem somniar en veure cine, de tant en tant, novament a Alaró.

Agraïm la col·laboració d'en Toni Parets de «Can Pena», d'en Rafel Piza de «Ca Na Primes» i d'en Toni Ripoll «Toi».

**Julio Rameda
Caterina Amengual**

**CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR**

Quan la terra es remou

La majoria de les ocasions, quan véiem algun comentari sobre excavacions arqueològiques, imaginam sempre un grup de persones, entre arqueòlegs i obrers, tot cavant entre ruïnes d'edificacions clarament definides i tot desenterrant objectes o fins i tot estàtues, amb caràcter espectacular. No obstant això, aquesta visió de l'arqueologia de camp és molt poc freqüent: gairebé sempre es treballa en terrenys molt poc definits, tones i més tones de terra remogudes per extreure uns pocs sacs de tests romputs i aparentment sense interès. Tot això es complica si es treballa a l'interior d'un casc urbà, on la terra és sempre humida, al peu d'edificis apuntalats i amb canonades que travessen els solars i degoten no sempre aigua neta, en llocs que per al profà no contenen cap resta d'interès i ningú no pot imaginar el que pot amagar el sòl damunt el qual s'aixequen els edificis on ara vivim.

Efectivament, la majoria dels pobles de Mallorca, així com Palma, estan assentats damunt altres pobles i ciutats més antics. Els repobladors cristians del s. XIII edificaren probablement les seves cases i esglésies damunt altres cases i mesquites dels musulmans, els quals alhora havien ocupat llocs pròxims a ruïnes prehistòriques i romanes, utilitzant les pedres dels talaiots per edificar les seves cases, de tal manera que encara avui no és difícil que en obres en construcció d'un poble qual-sevol de la nostra illa apareguin restes d'èpoques passades i que per manca de control o desídia es perdin sense remei.

Troballes en els cascs urbans dels nostres pobles s'han donat des d'antic i pertanyen a totes les èpoques. Citarem en primer lloc la cova prehistòrica d'enterrament apareguda cap al 1957, mentre es construïa una cisterna, a la pl. del Trispolet d'Artà, que estava in-

Restes de la Torre de la 1ª fàbrica d'electricitat de Mallorca.

tacta però mal conservada. Llavors cal esmentar el petit cementiri infantil aparegut el 1963 a ses Salines, on esque-

lets de nins, potser acabats de néixer, estaven conservats en piques de marès, tot seguint un rituat prehistòric difícil

REPORTATGE

d'explicar. Des de sempre ses Salines havia estat un lloc ric en troballes arqueològiques a l'interior del seu casc urbà, encara avui s'observen restes romanes en obrir-se fonaments pròxims a l'actual ajuntament i fins i tot en ocasions apareix una fossa de notables dimensions excavant a la roca, la qual cosa sembla assenyalar el sistema defensiu d'una ciutat romana de considerable importància.

També el subsòl de Palma ha estat fèrtil en troballes de totes les èpoques. Basta recordar l'edifici romà de caràcter públic que està situat sota l'Estudi General o la murada, també romana, que apareix, desapareix i torna a aparèixer a través de les cases que hi ha entre el palau Episcopal i la pl. de santa Eulàlia, essent-ne un exponent conegut l'arc, considerat àrab, del carrer de l'Almudaina. En parlar de Palma, són també referència obligada les excavacions dutes a terme pel Museu de Mallorca al solar que ocupaven l'hort i el convent de santa Catalina de Sena, entre el carrer de sant Miquel i la pl. de l'Olivar. Aquest lloc no havia estat remogut des del s. XVII, aproximadament, data de construcció del convent, allà aparegueren tot excavant en el subsòl femers i pous negres, principalment d'època musulmana, que contenien els fems d'aquells temps i entre els quals s'amuntegava gran quantitat de ceràmica, remarc el fet de treballar dins pous negres, amb totes les circumstàncies que això suposa. Però l'esforç, valgué la pena: hi aparegué gran quantitat de plats àrabs decorats, alguns de l'època califal, que avui anomenem «ataifors»: grans alfàbies

Una de les possessions més emblemàtiques del nostre temps: Son Forteza.

decorades amb relleus i una mala fi de vassos la forma dels quals s'acosta a les nostres actuals alfàbies, gerres, cossiols, ribells i cadufs. També hi havia pous o femers d'altres èpoques, alguns dels quals pertanyien a l'època independent del regne de Mallorca i, en particular, se n'ha d'esmentar un altre, que va ser un dels femers del convent,

en el qual aparegué ceràmica d'un luxe extraordinari, amb abundó de plates i plats italians, principalment de Pisa, amb una decoració i un colorit difícils d'imaginar abans i que ens desconcertà en veure'ls per primera vegada.

Qui llegeix aquestes línies pot pensar que fem referència a llocs on el més estrany seria que no hi aparegues-

RUBINES
IMPREMTA

Pere Barceló Busquets
Especialitat en targetes de noces

C/. Bonaire, 1
Tel: 51 17 39 07350 BINISSALEM (Mallorca)

Forn Nou
PASTISSERIA

Joan Alcover, 35
Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

REPORTATGE

sin restes antigues, com és el casc antic de Palma, i que només hem esmentat les troballes particulars.

Però no, troballes menors també comporten interès, a títol d'exemple direm que el 1976 es trobà en un solar en obres situat entre els carrers d'Omerladès i Carladès, prop del passeig de Mallorca, a Palma, fragments de rajoles segons models catalans del s. XIX, però que presentaven defectes de fabricació, cosa que permeté deduir que molt probablement allà hi havia hagut un obrador de rajoles regentat per artesans catalans arribats aquí i temporalment establerts com a conseqüència de la guerra del Francès, com era sabut per relacions històriques.

Tot i així, la troballa de restes antigues en conjunts urbans s'ha donat en les més diverses circumstàncies. El segle passat, Bartomeu Ferrà trobà una làpida funerària àrab a qualche racó de Palma, tirada entre un munt de pedra i trossos de cadira recollits de diversos enderrocaments. A més de les excavacions per construcció de fonaments d'algun edifici, tampoc no s'han de perdre de vista les demolicions de vells edificis i gruixades murades, o més concretament voltes. Així el 1971, en una de les voltes del convent de sant Francesc d'Inca aparegué gran quantitat de plats i escudelles polícromes en color verd i manganès del principi del s. XVIII, data de la construcció del

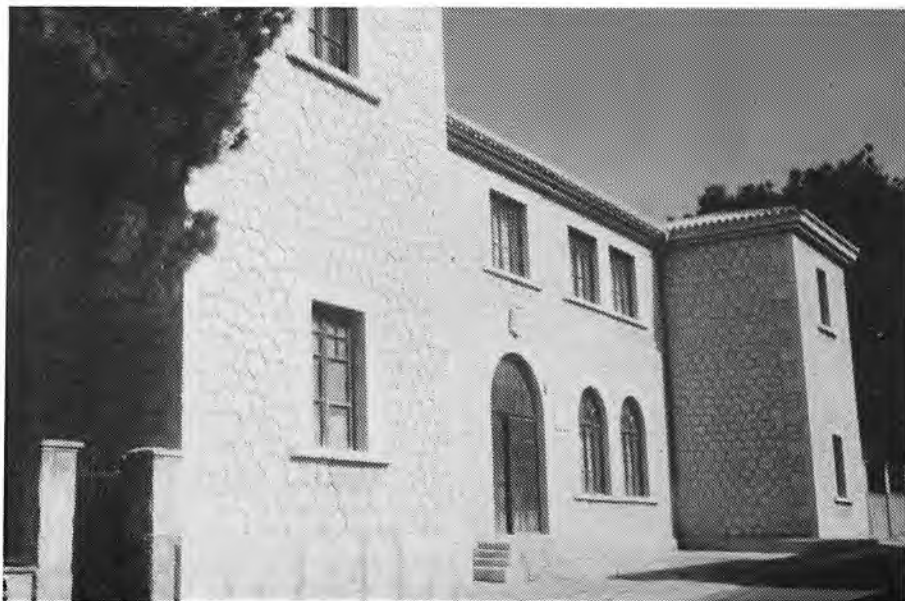

Imatge del Campanar de l'Església d'Alaró.

convent. Pels defectes de fabricació que presentava s'ha suposat que aquesta ceràmica es feia a Inca i als seus voltants, en definitiva, que era mallorquina, com sospitava Antoni Mulet cap als anys trenta i no ho havia pogut demostrar. També unes voltes del convent de sant Domingo de Pollença aparegueren farcides d'olles antigues, de les anomenades de coll alçat i de volta, bastant ben conservades, durant unes obres realitzades el 1985. Fins i tot la remoguda o arrencament de vells jaci-

ments o embassadors de pedra pot dur sorpreses, així la làpida àrab apareguda en el predi menorquí de Binialmaia formava part de l'enllosat de la cuina de les cases d'aquell lloc.

Arribats aquí ens podem demanar si sota el sòl d'Alaró romanen amagades restes d'èpoques passades, és el més segur des de l'antiguitat i evolució d'aquesta vila, Sóller, amb una evolució històrica i econòmica molt semblant a la d'Alaró, ja ha donat els seus fruits: en unes obres al carrer de la Lluna Jaume Coll descobrí fragments de ceràmica que abasten des de l'època musulmana fins a la fi de l'edat Mitjana, per això no seria gens estrany que troballes idèntiques es donassin a Alaró, una conseqüència és primer que els poders públics dirigeixin la seva atenció a les obres, mogudes de terreny i enderrocaments que es facin en el casc urbà més antic o en llogarets i, fins i tot, en cases de predis importants. En qualsevol lloc pot haver-hi una sorpresa i és necessari que alaró retrobi la seva pròpia identitat excavant i protegint el seu patrimoni. No ens podem lamentar si veien altres pobles ben cuidats i amb un petit museu local si nosaltres no hem posat ja uns fonaments cercant-los precisament en els propis fonaments del poble.

Antiga Escola Graduada.

Antoni Vallespir i Bonet

Erotisme telefònic

Es queixa la veïna que el càrrec bimestral del telèfon ha estat una quantitat astronòmica quan el que pagava, de sempre, era sols una quadragèssima part (1/40: el quantum bimensual era multiplicat per quaranta; les 10.000 pts. originàries es transformaren en aquell bimestre en unes 400.000 pts.); formulada la queixa i passat el temps prudential la informaren, concretant dies i hora, de les cridades que havien fet al telèfon eròtic i de la durada...

La veritat, nos sols no sé quina satisfacció pot donar l'estrènyer a la mà l'auricular sino que també hi veig un empitjorament: si en un principi, i seguint l'orde natural de les coses, l'erotisme és originàriament de caràcter es-

piritual o, si es materialitza, és localitzat al sentit cutani (en parella o en solitari), en una primera ampliació s'amplià al sentit de la vista; així surgí el que es diu pornografia, que el sufix «grafia» vol dir cosa escrita, dibuixada. Emperò és que aquesta segona ampliació de l'erotisme al sentit de l'audició (i, per si fos poc, a distància i de gemes «enlatats» sobre un suport magnètic) la trob molt absurda i molt imperfecta; els anglesos, amb el seu subtil humor, deien que l'erotisme s'ha d'experimentar, no mirar... Emperò és que ara, pel sistema telefònic, un encara s'allunya més de l'objecte, de l'experimentació (la rel grega «tele» de per si ja significa distància). Me ve ara

també a la memòria un «disc eròtic» dels anys '70 (je t'aime, moi non plus...): ni pagaven per escoltar'l (vull dir que no costava les astronòmiques xifres que ara sí costa el telèfon) ni tampoc tenia tal disc cap valor, acabà que no se li feia el mínim cas i reduït al que era, un enganya-purs.

Sí, empitjoram: als anys '50, sens tanta sofisticació, sens aquestes tecnologies i sens tants de dispendis, ho solucionàvem, —personalment o en parella— al problema de l'erotisme per mètodes més simplistes, emperò, sobretot, més contundents...

Joan Bassa i Vallori. 1.992

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

Els itineraris, un recurs d'educació ambiental

Itinerari Castell d'Alaró. MARTORELL, C.; COLOM, M. M.; XAMENA, M.; VERD, J. Dibuixos: C. PONS Centre de Professors. Palma, 1990

L'any 1990 dins la col·lecció Materials Didàctics que edita el CEP de Palma, entre d'altres treballs realitzats per professors, aparegué el nostre itinerari al Castell d'Alaró

L'EDUCACIÓ AMBIENTAL

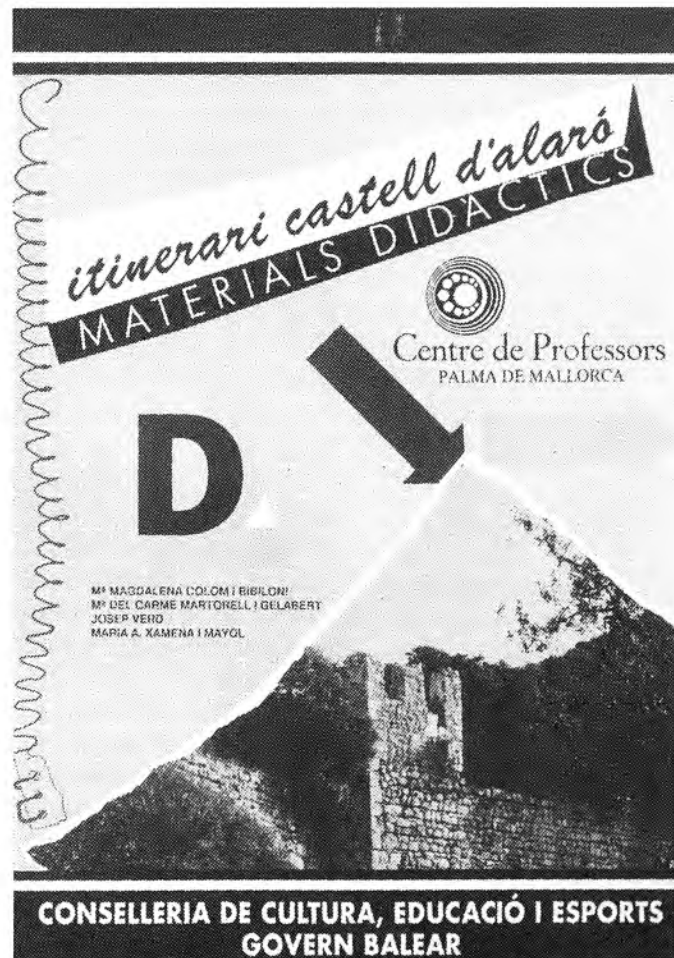
La degradació incontrolada que durant les darreres dècades del nostre segle ha sofert el medi natural (urbanitzacions, incendis, indústries «agressives»,...) propiciaren l'aparició d'associacions i grups ecologistes que denunciaven (encara avui no poden deixar de fer-ho) aquests fets, estudiaven seriosament els impactes medioambientals de la nostra civilització consumista i s'erigien en defensors dels indrets (hàbitats, ecosistemes, zones d'interès,...) que encara restaven indemnes i calia protegir. Aquests moviments ecologistes, cristallitzats en la dècada dels setanta i que es donaren a conèixer a nivell mundial —entre nosaltres des de 1973 hem tengut el GOB— alertaren l'opinió pública dels abusos comesos, i a poc a poc es manifestà la necessitat de conservar la natura. No vull ésser optimista, falta molt de camí per recórrer i, avui, parlar de natura, d'ecologisme, de defensa del medi ambient està de moda, però darrera tota moda hi ha uns interessos creats: econòmics, polítics,... que siguin quins siguin ens han de posar a l'aguait.

La societat actual necessita dones i homes que actuïn favorablement sobre el medi que els sustenta, homes i dones crítics, capaços de valorar tot el que ocorre en el medi on viuen, ja sigui rural o urbà.

Una «nova educació», l'Educació Ambiental (EA), no exclusiva dels escolars, s'ha anat oferint al públic en general i els mitjans de comunicació hi han contribuït. Avui tots som o hau-

Coberta de l'Itinerari al castell d'Alaró.

ríem d'ésser més sensibles a l'escassetat d'aigua, als problemes que generen els nostres fums, als residus radioactius, a les espècies en vies d'extinció, a la contaminació de les nostres platges,... A l'escola, però, també cal incloure programes d'EA per a conformar «un nou ciutadà» que valori el lloc on viu i gaudeix i no el faci malbé, que prengui consciència, que es replantegi i canviï aquelles accions que no van «a favor» del medi. Malgrat que l'EA sigui «jove», compta ja amb recursos. Un d'ells són els itineraris que, si bé en un principi tots eren de natura, cada vegada més s'ocupen de la interacció de l'home amb la natura.

EL CASTELL D'ALARÓ

El Castell és per a tots els alaroners quelcom molt especial. L'estimam. Tots des de ben petits ja el coneixíem. Els meus records del Castell, segurament com els vostres, comencen en la meua infantesa. Hi estic unida, com la majoria d'alaroners, per vincles emocionals. Els meus pares me'l donaren a conèixer i me'l feren estimar, igual que als meus germans. Me'n contaren les llegendes i les rondalles: la potada del rei en Jaume, les històries dels moros, la d'en Fonoll, la de Cabrit i Bassa,... Anys més tard, els meus estius al Castell s'ompliren de Campaments, l'amo-

de Can Baixos m'ensenyà els noms d'algunes muntanyes,... Unes vivències molt comunes, com veis, però molt gratificants.

Tots els alaroners han aportat al Castell allò que han pogut i han col·laborat quan ha estat necessari, amb feina, amb doblers,... Qui no va correr o no es va preocupar quan es produí l'incendi l'agost de 1983? Crec que el Castell no pot deslligar-se de la història d'Alaró ni de la pròpia història personal de la majoria d'alaroners.

Pot ser per estimar, cal conèixer.

L'ITINERARI AL CASTELL D'ALARÓ

Quan ens decidírem a confeccionar un itinerari al Castell, pensàvem seriosament que l'havíem de donar a conèixer, i no sols als escolars d'Alaró, ja que el seu valor històric i natural traspassava l'interès purament local.

Tractàrem en aquest itinerari tots aquells aspectes que «conformaven» la realitat del Castell. Encara que estigui estructurat en sis aturades —llocs des dels quals s'ofereix alguna cosa rellevant a observar— podem dir que hi tractam tant els aspectes naturals (vegetació i fauna, formació geomorfològica) com l'aprofitament que l'home va fer d'aquest medi.

Sembla que des d'èpoques ben antigues, l'home habità el Castell, però ens hem basat sobretot en l'època que l'ocuparen els «moros» —de la qual en queden ruïnes que cal protegir i conser-

var— perquè marquen una fita important en la conquesta de Mallorca, fou el darrer Castell roquer que conquerí Jaume I. El seu valor estratègic és innegable, la fortificació el feia innaccessible, una sola porta d'entrada i torrons (entre ells, el Costipador) que la vigilaven i la panoràmica sobre l'Illa no permetia els atacs per sorpresa. No és estrany que anys més tard un nebot del rei Jaume volgués fer retre els castellers Cabrit i Bassa. La posterior ocupació i la construcció de l'Ermita també s'hi tracten, però, en menor mesura. L'ocupació humana més important —pel que fa a transformació del medi— fou, sens dubte, l'assentament de les possessions que es troben fins als penyassegats. L'home anà guanyant terreny a la garriga, construí marges per als cultius i ramats, canalitzà l'aigua,... en una època d'agricultura florent, quan les possessions jugaven un paper important en l'economia del nostre poble.

El garrover i l'olivera conformen, sobretot, la part mitja i baixa de la muntanya. Avui que les terres són abandonades, la primitiva vegetació torna a guanyar el terreny que li usurparen i les aigües tornen a córrer salvatges. L'entrada al «bosquet» delimita la frontera entre la garriga i l'alzinar, el bosc més característic de les nostres illes i que per tot arreu està sofrint una forta recessió. L'home sempre ha tret profit del bosc, les sitges en són un exemple, però fent-ne un ús racional dels recursos. Avui hem romput aques-

ta harmonia. A la zona del Costipador, ens trobam amb plantes característiques d'alta muntanya, algunes d'elles endèmiques —només poden viure a llocs com aquest— en greu perill d'extinció. En aquesta aturada també proposam una reflexió sobre l'incendi —la zona calcinada es pot veure guaitant a la vall de Solleric—, una de les principals causes de degradació dels boscos.

Donada la seva condició de material didàctic, aquest itinerari està format bàsicament per informacions, orientacions i preguntes dirigides als al·lots per tal que s'adonin d'allò que volem destacar. Conscients però, que amb una sortida no pot estudiar-se tot el que ofereix el Castell, hem anat intercalant informacions, «petites lectures» sobre les possessions, els marges i l'ofici de marger, etc. Per acabar vam voler oferir als al·lots i als mestres uns annexos que completen la informació donada, el primer és de la fauna que s'hi pot trobar; el segon, els llibres que ajudaran a saber més; i en el tercer, una sèrie de llegendes i rondalles de la nostra cultura popular, completen la informació donada.

Abans de la seva publicació, l'itinerari fou experimentat per dos-cents cinquanta alumnes —entre ells els de les escoles d'Alaró— i vuit professors. El publicà el CEP mitjançant un conveni amb la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i fou distribuït gratuïtament a totes les escoles de les Illes.

Carme Martorell i Gelabert

J. Simonet Vidal

AGENT CORREDOR D' ASSEGURANCES

Avda. de la Constitució, 23 - 07340 ALARÓ

Tel. 51 02 08 - Fax 87 91 60

Prevenció de la caiguda del cabell

Esper que vos hagin anat bé les vacances. Retornam a la rutina esperant que vingui la tardor, amb la caiguda de les fulles i, també, dels cabells. Per aquesta raó, vos parlaré, en aquest número, de la caiguda del cabell.

Com detenir la caiguda del cabell? Els cabells no sempre cauen pels mateixos motius. L'alopecia és un problema complex que no afecta igual a homes i a dones. En la dona, és molt poc freqüent la calvície definitiva; la caiguda pilar es distribueix per tot el cap, pràcticament per igual. En l'home es dona habitualment l'alopecia persistent en zones molt localitzades, com el front i la coroneta, a més de tenir un component hereditari.

Quant a les calvícies definitives, que rarament afecten l'element femení, s'expliquen per l'atrofiament de la papil·la dèrmica que acull el cabell i

les causes en són múltiples: infeccions bacterianes, i fongs del cuir cabellut, malalties de la pell, desequilibri immu-

nològic i hormonal, així com els factors hereditaris.

Per una raó o una altra, les pues de la pinta i del raspall del cap esdevenen el testimoni que qualche cosa en el cuir cabellut no va bé.

La caiguda accelerada i la que supera la caiguda normal de 30 a 60 cabells diaris han començat. Què s'ha de fer? Rentar diàriament els cabells pot transformar-se en el millor mitjà de prevenció de la caiguda del cabell si s'usa un xampú adequat. Com a fórmula de xoc, no hi ha res millor que un tractament anti-caiguda amb vitamines. Aquest tractament ve en forma d'ampolles i s'aplica després del xampú, tot exercitant un massatge de penetració damunt el cuir cabellut.

Moltes de gràcies i alerta a les caigudes del cabell.

Miquel Llinàs

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avgda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

Futbol 1ª Regional Preferent

El passat 30 d'agost va començar la competició el primer equip de futbol del poble i va començar amb un molt bon peu, ja que va aconseguir una molt valiosa victòria davant un dels equips gallets d'aquesta temporada com és el Montuïri. Les alineacions que van presentar els dos equips varen esser les següents:

U.D. ALARÓ: Moranta, Amengual, Vidal, Sabater, León II (B. Guardiola) (Roig), Alcaide, Isern, Gual (Simonet), J. Guardiola, Bejarano, León I (Tineo II)

C.D. MONTUÏRI: Zubi, Martorell (Rebassa), Rotger, Cardona, Gomila, Barceló, Exposito, Mas, Bussi (Lopez), Juanjo, Cladera.

ÀRBIT: Nicolau. Ho va fer bastant malament; va mostrar targes grogues a: J. Guardiola, Alcaide, Roig, Mas Cladera i dues a Sabater.

GOLS: 1-0 m. 75. Bejarano. 2-0 min. 80. B. Guardiola

El següent partit el van jugar a Palma dia 6-9-92 concretament dins el camp del Recreatiu La Victòria, partit del que varen conseguir un valiosos positiu que si no hagués estat per la parcialitat amb la que va actuar l'àrbit haguessin conseguit la victòria.

Varen jugar els següents homes:

U.D. ALARÓ: Moranta, Amengual, Alcaide, Sabater, Roig (B. Guardiola), Vidal, J. Guardiola, Isern, León I, León II (Gual), Bejarano (Simonet).

R. LA VICTORIA: Tolo, FERIA,

Equip de futbol d'Alaró: 1ª Regional Preferent.

Robi, Pito, Martín, Bonilla (Piqueras), Pedrito, Muntaner, Jorge (Agustin), Mario, Jurado.

ÀRBIT: Perez Barriga. Un total desastre que va massacrar a l'equip alaroner amb moltes targes i que va pitar un penalty inexistent que va valer per conseguir tant sols un punt. Targes grogues a: Alcaide, J. Guardiola, B. Guardiola, Sabater, Vidal.

GOLS: 1-0 min. 15. Pito de penalty inexistent. 1-1. min. 41 Bejarano.

El tercer partit va coincidir amb la primera derrota de l'Alaró davant un equip ple de cares conegudes (els jugadors Navarro i Sans i l'entrenador Biel Coll) però també amb una actuació molt parcial de l'àrbit a partir del minut 44 de partit. Va pitar un penalty

inexistent (va significar la derrota) i va expulsar a dos jugadors alaroners (B. Guardiola i J. Guardiola).

Varen jugar:

U.D. ALARÓ: Moranta, Alcaide, Sabater, J. Guardiola, Isern, Bejarano (Roig), B. Guardiola, Gual (Simonet), León I (León II), Amengual, Vidal.

C.D. MURENC: Gost, A. Moragues, Sans, Navarro, Cerdà, J. Moragues (Reynés), Martorell, Morro, Moranta, Joy, Santy.

ÀRBIT: López Mora. Excel·lent fins el minut 44, a partir d'aquí un desastre. Targes grogues a : Morro, Martorell, Gost, Navarro, León I, Bejarano. Targes vermelles: Moranta del murenc i J. Guardiola i B. Guardiola de l'Alaró.

GOLS: 1-0 min. 45. Sans de penalty

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ

Tel. 51 05 14

CAN TIU

Bar - Restaurant

DIMECRES TANCAT

C/. Petit, 11
Tel. 510148

ALARÓ
(MALLORCA)

inexistent.

El quart partit va esser davant l'equip palmès del Verge de Lluc en el camp alaroner i va acabar amb la victòria mínima de 1-0 en un partit molt igualat per part dels dos equips. L'equip palmès encara que no havia puntuat i ocupava els darrers llocs de la classificació va oposar molta resistència al nostre equip que fins al minut 61 i per mediació de Garcia no va poder marcar i guanyar el partit. Varen jugar:

U.D. ALARÓ: Moranta, Amengual, Alcaide, Sabater, Vidal, León I (Simonet), Isern, León II (Tineo II), Gual (García), Roig, Bejarano (Tineo I)

VERGE DE LLUC: Gabaldón, Alcazar, Mir (Julio), Bonilla, Santi I, Macias, Sanchez, David, Santi II, Colom (Bueno), Perez.

ÀRBIT: A. Llado Grau. El millor àrbit fins el moment. Targes grogues: León I, Isern, David, Santi II i dues a Roig per lo que va esser expulsat.

GOLS: 1-0 min. 61. García.

FUTBOL JUVENIL

Els juvenils varen començar la lliga el passat 6-9-92 i no varen començar massa bé ja que varen perdre per 1-3 davant els inqueros del Beato Ramon Llull. L'equip alaroner va jugar amb els següents jugadors: Jonnattan, Borràs, Juan Llorenç, Ripoll, Sala, Oliver, Simonet, Gelabert, Ferragut, Coll, J.C. Mulet i també varen jugar en Rosselló, en Colom i en Martí.

L'àrbit va esser en Santandreu Munar que va amonestar als jugadors locals J.C. Mulet, i en Juan Llorenç.

El gol de l'Alaró el va marcar en J.C. Mulet.

En el segon partit varen aconseguir un valiosos empat a tres davant del s'Horta en camp felanitxer. Els golejadors varen esser J.C. Mulet amb dos i X. Colom. Els jugadors que varen actuar varen esser: Jonnattan, Borràs, Juan Llorenç, Ripoll, Sala, Oliver, Simonet, Gelabert, Ferragut, Coll, J.C. Mulet i també Rosselló i Colom.

FUTBOL CADET

L'equip de futbol dels cadets de l'At. Alaró varen començar la temporada conseguint una valiosa victòria davant el segon equip del Juv. Sallista B d'Inca per un clar 3-0. Els tres gols varen esser aconseguits en el segon període del partit per mitjà de Biel Ferragut que en va aconseguir dos i l'altre per Pau Garcia. Varen jugar els següents jugadors: Isern, Garcia, Munar (Pozas), Guardiola, Carrillo, A. Parrilla, V. Parrilla, Carlos, Morro (Rebassa), Ferragut i De Cabo.

FUTBET

L'equip de futbol representatiu del nostre poble va començar la lliga el passat dissabte dia 12 de setembre amb la novetat d'haver canviat de nom i de sponsor, deixant de dir-se ALARÓ VIDAL F.S. i passant a dir-se AUTOCARES COMAS F.S.

El començament va esser bo, ja que va aconseguir guanyar el primer partit dins la nostra pista per un ajustat 2-1 davant l'equip dels Costes de Capdepe-

ra F.S. El segon partit es van desplaçar (com a víctimes) al poliesportiu de Calvià per jugar davant el campió de Balears que no es altre que l'ITELSA CALVIÀ i les presunes víctimes es van pujar a les barbes de l'equip cos-ter, aconseguint dominar durant tot el primer temps encara que van acabar perdent el partit per un molt ajustat marcador de 3-1.

Els pròxims partits dels equips alaroners són els següents:

1ª Regional Preferent:
27-9-92 Espanya de Llucmajor - Alaró
04-10-92 Alaró - Felanitx
11-10-92 Santanyí - Alaró
18-10-92 Alaró - Binissalem
25-10-92 Alcudia - Alaró

Juvenils:
26-09-92 Alaró - Llosetenc
04-10-92 Sta. Maria - Alaró
11-10-92 Alaró - Santanyí
18-10-92 Xilvar - Alaró
25-10-92 Alaró - Bugar

Cadets:
26-09-92 Escolar de Capdepera - Alaró
03-10-92 Alaró - Pollença
10-10-92 Olímpic de Manacor - Alaró
17-10-92 Alaró - Porreres
24-10-92 S'Horta - Alaró

Infantils:
10-10-92 Alaró - Alcudia
17-10-92 Sta. Maria - Alaró
24-10-92 Alaró - Xilvar
31-10-92 Sallista At. - Alaró

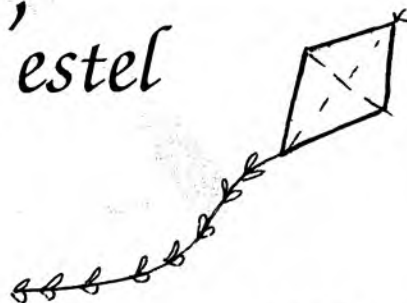
Andreu Vidal

Venda i reparació
de motos i bicicletes

**TALLERS
MIGUEL**

C. Dr. Fleming, 4
Tel: 87 91 58 Alaró

S'estel

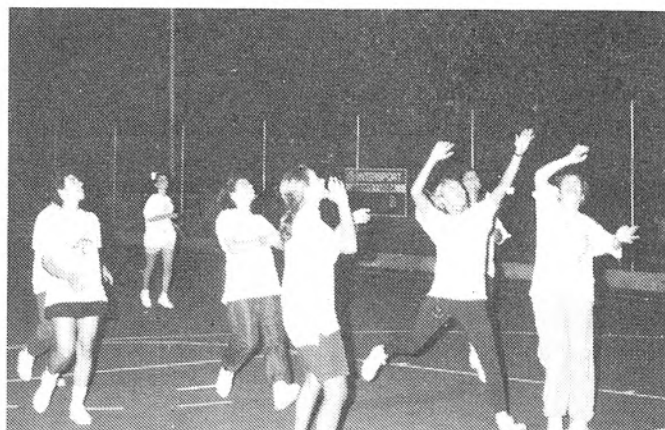

PAPERERIA-LLIBRERIA
C/ Síquia, 3

Tel. 87 90 32
07340 - ALARÓ

Bàsquet

El Joventut Basquet Alaró debutarà aviat a la lliga Senior Masc. Grup «B» —Senar—. Esperam que pugui fer un bon paper i que la gent del poble respongui a n'aquest nou esport, encara que pareix esser que el problema esportiu no es el més greu que té el nostre equip, ja que de bon començament s'han trobat amb una manca d'ajudes econòmiques. Creim que seria trist que un projecte esportiu que ha aconseguit juntar a un grup considerable de joves d'Alaró s'hagués de suspendre per manca de doblers. Però si tot va bé aquest serà el calendari del Jov. B. Alaró:

Equip femení de bàsquet

1ª VOLTA

04.10.92	Gimnàs Illes - Joventut B. Alaró
11.10.92	Jov. B. Alaró - C.B. Binissalem
18.10.92	Hispania - Jov. B. Alaró
25.10.92	Jov. B. Alaró - Jov. Mariana
01.11.92	Jov. B. Alaró - C.D. Xilvar
08.11.92	Rotlet Molinar - Jov. B. Alaró
15.11.92	Jov. B. Alaró - Espanyol
22.11.92	Basquet Inca - Jov. B. Alaró
29.11.92	Jov. B. Alaró - At. Sencelles B.

2ª VOLTA

06.12.92
13.12.92
20.12.92
03.01.93
10.01.93
17.01.93
24.01.93
31.01.93
07.02.93

Telèfons per a casos urgents:

P.A.C.....	51 10 04
Ajuntament matins.....	51 10 02
Polícia Local	51 81 11

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Recordant-te

Pilar, com tu no n'hi ha una altra
tot es poble t'ho ha demostrat
quan tu deies bon dia
es teu front ja estava il·luminat.

Ens fugires com un àngel
sense mica de remor
i això és que Déu aquell dia
a tu ja te volia per acompanyar-lo

Pilar, tu que en el Cel estaràs
jo te deman
que preguis pels teus grans estimats
pares, espòs, fills, néts i germans.

Amics i familiars que tenies
que els enviïs el consol
que es necessita
al privar-los de sa teva companyia.

Sa teva amiga
Anita de Sa Fonda

NAIXEMENTS

Bernat Amorós Cañellas (11-8-92)
Catalina Mª Mercè Campins (14-8-92)
Chloe Inmaculada Berlanga López (30-8-92)
Joan Andreu Ferrer Guardiola (14-9-92)

MATRIMONIS

Miquel Pizà Salom i Dolores Fiol
Martín (5-9-92)
Pere Carbonell Garau i Mª Del Car-
men Nicolau Far (12-9-92)
José Barea García i Dolores Rivas
Rodríguez (19-9-92)

DEFUNCIONS

Miquel Borràs Ribas (16-1-1913/13-9-92)

Combinació tren Palma-Inca de les 20'00

Sortida Alaró-Estació Consell 20'00 h.
Sortida de Consell-Alaró 20'30 h.
(Excepte Dissabtes, diumenges i festius)

Horari de l'autobús

Feiners i dissabtes

Sortides d'Alaró 7'45 h., 9'45 h., 15'30 h.
Sortides de Palma 9'00 h., 13'00 h., 19'00 h.

Diumenges i festius

Sortides d'Alaró 8'00 h., 18'30 h.
Sortides de Palma 9'00 h., 19'30 h.

*Taller de Joieria
Disseny i Fabricació propis*

Mian

Trofeus i Gravats
Preus especials per a
clubs, empreses i institucions

Av. d'Antoni Maura, 49 - Tel. 60 09 84 Pont d'Inca
C. de la Cabana, 64 - Tel. 60 09 84 Pont d'Inca
Pl. dels Hostals, 44 - Tel. 14 01 94 Santa Maria del Camí
C. Verge del Refugi, 21 Alaró

BAR ES CANTÓ

«Ca's Fusteret»

Aperitius i berenars

C/ Campanario, 1 07340 ALARÓ

De les novetats arribades a la biblioteca cal destacar: **EL SOL DE LA TARDA** de R. Saladrigas, una novel·la molt suggerent i agosarada que posa a prova la capacitat de sorpresa del lector.

Fora de M. Barbal una H* d'amor i desamor de tendreses i de dolor contada per la mà mestre de l'autora.

Gente Feliz con Lágrimas de Joao de Melo, novel·la galardonada amb el premi Grande Premio e Romance e Novela otorgat per l'Associació Portuguesa d'escriptors.

JUVENILS

El misteri del temple Grec de J. Pla.

El doble secret de l'avia de J. Cela, la confident d'aquest serà la neta en la qual té una gran confiança.

La família Tillerman busca hogar de C. Voigt. Narra les peripecies i aventures d'una família molt particular.

Què farem, què direm? P. Coll novel·la juvenil guanyadora del Premi Gran Angular.

INFANTIL

Deu nens Es Canvien de cases, Amo

M.

La Roca de Carme Sole Vendrell

DIVERSOS

El Mediterraneo de Greenpeace. Descobreix el Mediterrani en tots els seus aspectes desde la bellesa de les costes fins als perills de la contaminació.

Hijos celosos. De A. Polaine

Hijos-hiper-activos de B. Gargallo

Hijos con problemas de lenguaje. V. Santiuste.

Mis inmortales del cine. T. Moix

Catalina Simonet

El passat 25 de setembre, a la casa de cultura de Campanet, va tenir lloc la presentació de **La coeducació a Mallorca durant la II República: L'escola Decroly de Campanet (1934-1936)**, estudi realitzat per la nostra païssana Carme Martorell i Gelabert.

L'estudi, centrat en l'esmentada escola Decroly de Campanet, i partint de la figura d'un dels seus mestres, analitza l'ensenyament que es feia a l'Estat espanyol abans, durant i després de la II República.

Aquest estudi seriós sobre una metodologia d'ensenyament d'avantguarda ens acosta a una realitat per la qual tots

Carme Martorell i Gelabert. Fotografia extreta de La coeducació a Mallorca durant la II República: L'escola Decroly de Campanet (1934-1936). El tall del temps, núm. 9

hem de passar a partir del moment en què som escolaritzats o que s'escolaritzen els nostres fills i ens permet de veure, de manera crítica, el procés recorrent per l'ensenyament estatal, retrocés i tornada a començar.

El llibre ha estat publicat per El Tall Editorial, amb coedició amb l'Ajuntament de Campanet, i ha rebut l'ajut de la Direcció General de Cultura del Govern Balear.

Carme Bennàssar

roella

Avinguda de la Constitució, s/n.
ALARO (Mallorca)
Tel. 51 02 39

papers
i
llibres

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

PEBRE DE CIRERETA

*Dàrrera normativa de la Direcció General de Trànsit: Vigilar en passar per Consell. Tenen semàfors, però continuen sense una bona il·luminació.

*Tramuntana Ràdio presenta l'inici de la programació de tardor-hivern en versió sado.

*Corren encara rumors sobre l'obertura del centre cultural, tothom especula però no hi ha ningú que sàpiga ben bé de què va. O sí?

*També s'ha rumorejat cosa sobre el corrent elèctric que utilitzen o utilitzen. En sabeu alguna cosa? (Anau al final).

*Per zona geogràfica. Sabríeu dir-me quan acabaren les inacabables obres del centre sanitari?

*Aquests dies m'han repetit insistentment que el millor poeta del segle XX és Miquel Hernández. En realitat no sé què respondre, jo. Valdria més que ho demanassin a Rumpel... no sé què, organitzador de vetllades amb poetes morts.

També podria comprendre perfectament que no li ho volguessin demanar.

*A la comissió de les faroles s'entengueren. En canvi, a la comissió de les rajoles hi hagué discrepàncies.

*Sabem d'una operació promoguda per les altes instàncies polítiques del nostre estimat poble encaminada a introduir una nova publicació a la vila d'Alaró. Concretament, es tracta d'una revista amb accent, è, patrocinada, subvencionada i finançada per l'Ajuntament de Binissalem. És d'esperar que l'edició alaronera d'aquesta revista també sigui patrocinada, subvencionada i finançada per l'Ajuntament d'Alaró.

*Potser m'equivoqui, però tal volta allò que es pretén amb la introducció d'una nova revista sigui elevar l'índex de cultura dels alaroners a base de debatre grans qüestions al cap i a la fi superficials. De totes maneres, crec que si aquests doblers es dedicassin a un altre tipus de publicacions i d'accions també podrien tenir -i això n'estic segur- els seus bons bruits.

*El mal gust s'imposa per tot arreu! I si no què me'n direu de l'efecte estètic d'aquests desastrosos aparells d'aire condicionat que ara s'instal·len a certes façanes del poble. Mal gust tenen els que els instal·len i els que els deixen instal·lar.

*I què s'ha fet del caràcter dialogant i participatiu del nostre regidor de cultura? Ha sabut algú alguna cosa més d'aquell reglament de subvencions que s'havia d'elaborar entre totes les entitats del poble?

Ho demanarem als del club de futbol perquè ens diguin com ho fan per rebre una subvenció directa -això és, sense demanar-la-. (Deuen ser telepàtics, aquests de l'Ajuntament).

*Zatropeck inaugurarà el «centre cultural»? alaroner connectant-se al comptador d'electricitat de l'obra del centre sanitari.

I és que en el nostre poble hi ha alguns que tenen un «enxufe» a 220.

LSD

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

FLORISTERIA ATTYS

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

Restaurante Bearn (Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
Telèfon 87 92 92
ALARÓ (Mallorca)

CÒMIC

<p><i>El Watergate</i></p> <p>O LA DESAPARICIO DE L'AIGUA?</p> <p>» Això és una història que tothom coneix, de la que tothom parla, ide la que tothom sap la solució i a la que ningú hi posa remei.</p> <p>ALARÓ 92</p>	<p>SEGLE XXI (PER SEGONS QUE): ES TRIA EL PRESIDENT D'AIGÜES, I COMENCEN ELS PROBLEMES</p> <p>EL PRESIDENT SERÀ PER X VOTS: FULANITO DE TAL</p> 	<p>L'AJUNTAMENT APLICA EL CANON D'AIGUA A UNA AIGUA QUE NO ÉS SEVA.</p> 	
<p>LA GENT PAÇA PERÒ NO TE AIGUA</p> 	<p>POBLE</p> 	<p>ES SOSPITA DE QUE ELS VESPRES L'AIGUA ES DESVIAVA CAP A NO SE ON!</p>	<p>L'ASSUMPTÉ ERA CADA VEGADA MÉS DELICAT. I L'AJUNTAMENT ALEGAVA LA MANCA DE PLUGES</p>
<p>AL CARRER TOTHOM CONTAVA EXPERIÈNCIES I REMUGAVA</p> 			
<p>JA SE QUE HE EXAGERAT PERÒ HAGUÉS POGUT PASSAR. AVUI 20-VII-92 EL PROBLEMA CONTINUA!!</p>	<p>La primera part del còmic acaba aquí. Les vinjetes que falten i que son la segona part els deixaré en blanc perquè cada lector segueixi a la seva manera i posi el final que més li agradi o que cregui adequat.</p> <p>DINGÚ!</p>		

Mercè Amengual
(Informació extreta de material
presentat a la VII trobada d'Escoles
Mallorquines)

«Un dia, el paper reciclat
triomfarà...»

Philippe BOUCHER (traduït del
francès)

Què és i per què?

Perquè cada minut es talen més de vint hectàrees de bosc tropical per a fabricar torcabocues i mocadors de paper.

Perquè cada dia, a l'Estat Espanyol, es tiren uns 10 milions de kg. de paper.

Perquè cada any, a Europa, són més de 4'5 milions de tones de paper que es podrien recuperar i, malauradament, se segueixen tirant als fons.

Perquè cada any, a nivell mundial, es desertitza (per tala indiscriminada d'arbres que després no es torna a repoblar) una superfície equivalent a dues vegades la d'Andalusia. I AIXO CADA ANY!

I també...

Perquè la indústria de paper convencional (el paper que utilitzam normalment encara avui en dia) és una de les més contaminants que hi ha.

Podríem dir que aquest és el preu

que estam pagant per seguir usant paper convencional, però què podem fer nosaltres?

El paper reciclat és un tipus de paper que es fabrica a partir de pasta de paper ja usat. Amb això es podria pensar que el paper reciclat hauria de ser, de fet, més econòmic que el convencional ja que aquell prové de restes de paper. De fet, aquest raonament sembla bastant lògic. El que passa, però, és que la indústria paperera està enfocada a un altre nivell, des de l'empresa que talla els arbres fins al distribuïdor que reparteix el paper.

I està dirigida en un únic sentit: que el paper s'usi i que després es tiri.

Fer un bon ús del paper, tant del reciclat com del convencional, no tirar-lo als fons quan ja no ens serveix, ben al contrari, segurament prop de casa —quan la fundació Deixalles ve a Alaró, per exemple,— hi haurà algun centre de recuperació.

Les activitats de recuperació (no només de paper, sinó també de vidre, de llaines, de plàstics...) és una de les

més respectuoses amb el medi ambient.

Desgraciadament no tot el paper es pot recuperar. Els famosos «Tetra Briks» i només comentarem aquest cas, són un clar exemple de la situació en què es troba la nostra societat de consum, la qual fomenta cada vegada més el fàcil invent del comprar, usar i tirar.

Si aquesta primera part vos ha servit per reflexionar sobre el necessari que és la bona recuperació, utilització i estalvi de paper, esperam que trobeu força interessant i lúdica la tècnica, que alpròxim número vos explicarem, de com FER PAPER RECICLAT.

I parlant d'aprofitament i recuperació de materials ja usats, i després de l'èxit que s'aconsegüí duent al poble uns contenidors de vidre, seria interessant que l'Ajuntament en tornàs a instal·lar.

LECTOR